

7.19.2020 - Неділя Святих Отців шести вселенських соборів. Прп. Макрини, сестри св. Василя Великого. Прп. Дія.

Тропарі і Кондаки

Тропар (глас 6): Ангельські сили на гробі Твоїм* і сторожі омертвіли;* Марія ж стояла при гробі,* шукаючи пречистого тіла Твого.* Полонив Ти ад і, не переможений від нього,* зустрів Ти Діву, даруючи життя.* Воскреслий з мертвих, Господи, слава Тобі!

Тропар глас 8: Препрославлений Ти, Христе Боже наш,* світила на землі – отців наших оснував Ти* і ними до істинної віри всіх нас направив Ти.* Багатомилосердний, слава Тобі.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 6): Ти – із Отця несказанно возсіявший Син* – з жени родився подвійний еством.* Його видячи, не відрікаємося виду зображення,* але Його, благочесно написавши, вірно почитаємо.* І ради того Церква, держачи істинну віру,* цілує ікону вочоловічення Христового.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 6): Заступнице християн бездоганна,* Посереднице до Творця незамінна,* не погорди молінням грішних,* але випередь, як Блага, з поміччю нам, що вірно Тобі співаємо.* Поспішишь на молитву і скоро прийди на моління,* заступаючи повсякчас, Богородице, тих, що Тебе почитають.

Прокімен (глас 4):

Благословен еси, Господи, Боже отців наших,* і хвальне, і прославлене ім'я твоє на віки (Дан 3,26).

Стих: Бо праведний еси в усьому, що сотворив ти нам (Дан 3,27).

Апостол: (Євр 13,7-16)

Браття і Сестри, пам'ятайте про наставників ваших, які звіщали вам слово Боже, і дивлячись уважно на кінець їхнього життя, наслідуйте їхню віру. Ісус Христос учора й сьогодні – той самий навіки. Не піддавайтеся різним та чужим наукам: воно бо добре укріпити серце благодаттю, не стравами, які не принесли

ніякої користі тим, що віддавалися їм. Є у нас жертovníк, з якого не мають права їсти ті, що при наметі служать. Бо котрих звірят кров архиерей заносить у святиню за гріхи, тих м'ясо палиться за табором. Тому й Ісус, щоб освятити народ власною своєю кров'ю, страждав поза містом. Тож виходьмо до нього за табір, несучи наругу його, бо ми не маємо тут постійного міста, а майбутнього шукаєм. Через нього принесім завжди Богові жертву хвали, тобто плід уст, які визнають його ім'я. Добродійства та взаємної допомоги не забувайте: такі бо жертви Богові приємні.

Алилуя (глас 1):

Стих: Бог богів, Господь мовив, і призвав землю від сходу сонця до заходу (*Пс 49,1*). *Стих:* Зберіть йому преподобних його, що заповідують завіт його в жертвах (*Пс 49,5*).

Євангеліє: (Ів 17,1-13)

В той час Ісус, підвівши очі до неба, сказав: Отче, прийшла година. Прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив, згідно з владою, яку ти дав йому над усяким тілом: дати життя вічне тим, яких ти дав йому. Це – вічне життя, щоб пізнали тебе, єдиного істинного Бога, та Ісуса Христа, якого послав єси. Я прославив тебе на землі: виконав діло, яке ти дав мені виконати. Тепер, отже, прослав мене, Отче, у себе, тією славою, яку я мав у тебе, перш ніж постав світ. Я об'явив твоє ім'я людям, яких ти дав мені зо світу. Вони були твої, і ти дав їх мені, і вони зберегли твоє слово. Тепер вони зрозуміли, що все, що ти дав мені, від тебе походить; слова бо, що ти дав мені, я дав їм, і вони прийняли й таки справді зрозуміли, що я від тебе вийшов, і увірували, що ти мене послав. Я молюся за них, не за світ молюся, а за тих, яких ти дав мені, бо вони твої. І все моє – твоє, і твоє – моє, і я прославився в них. Я більше не у світі, але вони у світі, і я йду до тебе. Отче святий, ради імени твого бережи їх, тих, яких ти дав мені, щоб вони були одно, як і ми. Коли я був з ними у світі, я беріг їх у твоє ім'я; я стеріг тих, яких ти дав мені, і ніхто з них не пропав, крім сина погібелі, щоб збулося Писання. Тепер же йду до тебе й говорю це у світі, щоб вони мали у собі радість мою повну.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (*Пс 148,1*). Радуйтеся, праведні, у Господі,* правим належить похвала (*Пс 32,1*). Алилуя (х3)